

اندازه‌گیری نور در پشت ابژکتیف

امروز اغلب دوربین‌های رفلکس ۳۵ میلی‌متری مجهز به نورسنج سولفورکادمیم CdS است که در مسیر اشعه‌ی نوری که از ابژکتیف عبور کرده قرار دارد.

گرچه تشریح موضوع اندکی طولانی است اما صریح و روشن می‌باشد. در اینجا دیگر نورسنج‌ها به‌سوی موضوع و اطراف آن متوجه نیست، بلکه نوری که از ابژکتیف گذشته و وارد دوربین شده مورد محاسبه قرار می‌گیرد.

کارخانه‌های ژاپن از سه حرف T.T.L. (از میان ابژکتیف Through the lens) و انگلیسی‌ها از سه حرف B.T.L. (در پشت ابژکتیف Behind the lens) برای تسمیه‌ی این طریقه‌ی سنجش نور استفاده می‌کنند.

تکنیک مزبور، که در دوربین‌های فیلمبرداری هشت میلیمتری و Super 8، نیز مورد استفاده قرار گرفته برای اولین بار در نمایشگاه بین‌المللی ۱۹۶۰ (فتوکینا Photokina) معرفی شد. در این نمایشگاه کارخانه آساهی Asahi ژاپن یک دوربین رفلکس ۳۵ م.م. بمعرض نمایش گذاشت که مجهز به نورسنجی در پشت عدسی بود و اسپتوماتیک Spotmatic نام داشت. نورسنج این دوربین تقریباً ۲۰ سطح تصویر را در نواحی مرکزی می‌خواند.

از سال ۱۹۶۵ تکنیک مزبور که در آن تغییراتی داده شده بود تقریباً در اکثر رفلکس‌ها مورد استفاده قرار گرفت.

فکر قراردادن نورسنج در مسیر نوری که از ابژکتیف عبور کرده چندان تازه نیست. اگر ده سال عقب‌تر برگردیم در کاتالگ‌های سابق کارخانه‌ی ایهاگه Ihagee، که سازنده‌ی دوربین‌های اگزاکتا Exakta است، به حجره‌ی سلنیم Cellule Sélénium عربضی برمیخوریم که در پشت ابژکتیف قرار داشت. این حجره یا سلول به‌گالوانمتری متصل بود که از کمترین اثر نور به‌حرکت درمی‌آمد. این وسیله برای عکسبرداری‌های نزدیک فاصله Photomacrophie

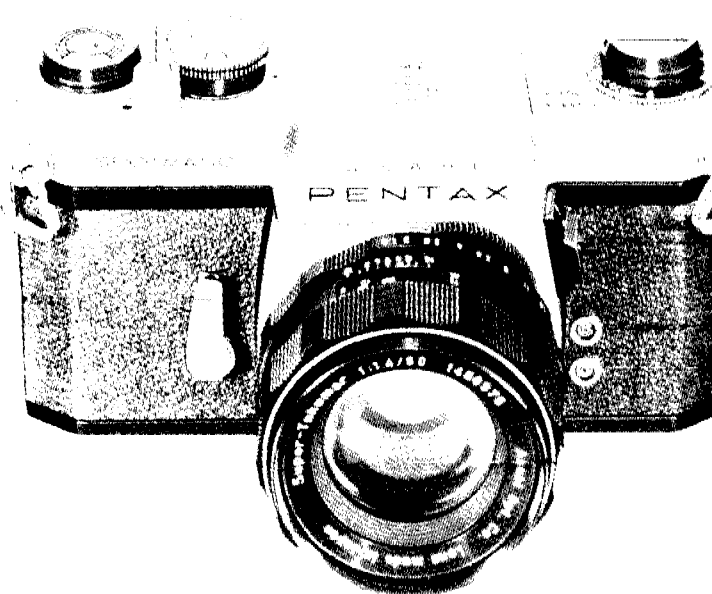
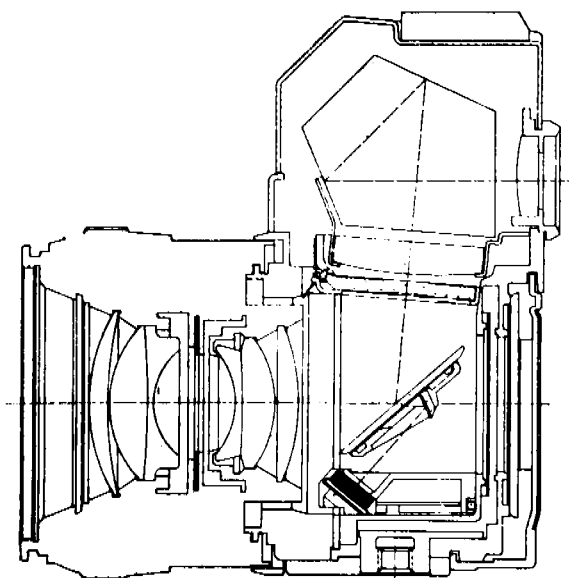
و میکروسکپی Photomicrographie ساخته شده بود. برای گرفتن عکس از فاصله‌های دور Téléphotographic نیز یک سلول سلنیم در داخل لوله‌ی تله ابژکتیف قرار داده بودند. این حجره حساس به‌نور Cellule photo électrique متصل به‌گالوانمتری بود که مجموع آنها یک نورسنج بوجود می‌آورد. بالاخره تمام راه‌حل‌های ابتدائی جای خود را به تکنیک امروزی داد که در اکثر موارد حل مسائل نور را آسان می‌کند. اما با کمال اطمینان می‌توان گفت که درجه‌ی تکامل هر چه باشد حجره‌ی حساس نمی‌تواند همه‌ی کار را انجام دهد، زیرا در این مورد راه حل مطلق وجود ندارد. ولی لازم بیادآوری نیز هست که در سایه‌ی وسعت دامنه‌ی عمل Latitude فیلم‌ها، بدست آوردن تصاویر بسیار عالی با حداقل زحمت امکان‌پذیر است.

چند توضیح

پیش از پرداختن به اصل موضوع، بنظر میرسد که توضیحات زیر بی‌فایده نباشد:

● نورسنج - هر نورسنجی الزاماً مرکب است از یک حجره‌ی حساس به‌نور، یک گالوانومتر برای نشان دادن جریان برق و یک دستگاه محاسبه برای بدست آوردن اعداد مورد احتیاج.

● نورسنج مجهز به سلول سولفورکادمیم - سابقاً در تمام نورسنج‌ها از سلنیم استفاده میشد که اینک اکثراً سولفورکادمیم جای آنرا گرفته است. فلز سلنیم در برابر تابش نور جریان بسیار ضعیف الکتریسیته، متناسب با شدت نور، ایجاد می‌کند که البته با وسعت سطح فلز نیز بستگی دارد. اما سولفورکادمیم جریانی بوجود نمی‌آورد و برای این منظور به‌یک منبع نیروی خارجی احتیاج دارد که از باطری‌های ظرفیتی استفاده میشود. نوری که روی سلول CdS اثر می‌گذارد مقاومت داخلی آنرا تغییر میدهد (بدون توضیح طبیعت اصلی آن) و سبب میشود

شکل ۱ - اولین دوربین مجهز به نورسنج در پشت ایزکتیف

باتری آن کار میکند، بنابراین اگر دقت شود که در مواقع غیر ضروری ایزکتیف با درپوش خود پوشیده بماند فرسودگی باتری بعد اقل تنزل میکند.

همچنین سلول Cd S از حرارت طولانی باید محافظت شود. برای این منظور کافی است از گذاشتن بیهوده‌ی دوربین در زیر آفتاب خودداری گردد که علاوه بر سلول فیلم و شاتر نیز صدمه خواهد دید.

● نورسنج ممزوج Couplé - گرچه اصطلاح مذکور خیلی رواج یافته ولی مدتی است که اکثراً آنرا «سلول ممزوج» ذکر میکنند.

در این نوع نورسنج‌ها، دستگاه محاسبه بادیافراگم و شاتر ارتباط داده شده که در نتیجه، تغییر یکی از این عوامل بطور خودکار در وضع عقربه‌ی گالوانومتر تغییر بوجود می‌آورد.

«کوپلاژ Couplage» بادیافراگم ممکن است «مکانیک» و یا «اپتیک Optique» باشد. هر یک از این دو سیستم مزایا و معایبی دارد که بعداً ذکر خواهد شد. بنظر میرسد که اصطلاح «نورسنج کوپله» صحیح‌تر و صریح‌تر از «سلول کوپله» باشد.

جای قرار گرفتن سلول‌ها

معمولاً، سلول و یا سلول‌ها به یکی از دو طرف زیر

که سلول نسبت به شدت و ضعف نور، مقدار کم یا بیشتری نور عبور دهد.

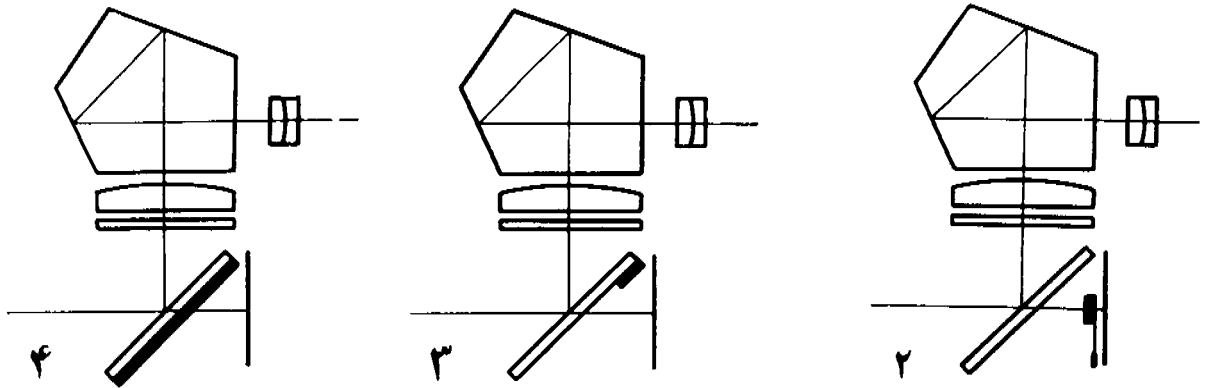
رفلکس‌های ۳۵ میلی‌متری از نوع T.T.L. مجهز به یک و یا چند سلول Cd S هستند که اجباراً با باتری تغذیه میشوند. بکارافتادن آنها یادستی است و یا اغلب بطور خودکار. مدت قابل استفاده از باتری (در صورت کار کردن و یا نکردن) یک سال بوده و بهتر است هر سال تعویض گردد.

● حافظه‌ی سلول - وقتی نورسنج از موضوعی روشن به موضوع تیره انتقال داده میشود، مثلاً از خارج ساختمان بداخل آن، حافظه‌ی سلول بمدت چند ثانیه «تنبلی» میماند. اما این تنبلی مدت زیادی طول نمیکشد و پس از پنج ثانیه در برابر ضعیف‌ترین نور نیز سلول Cd S فعالیت خود را آغاز میکند.

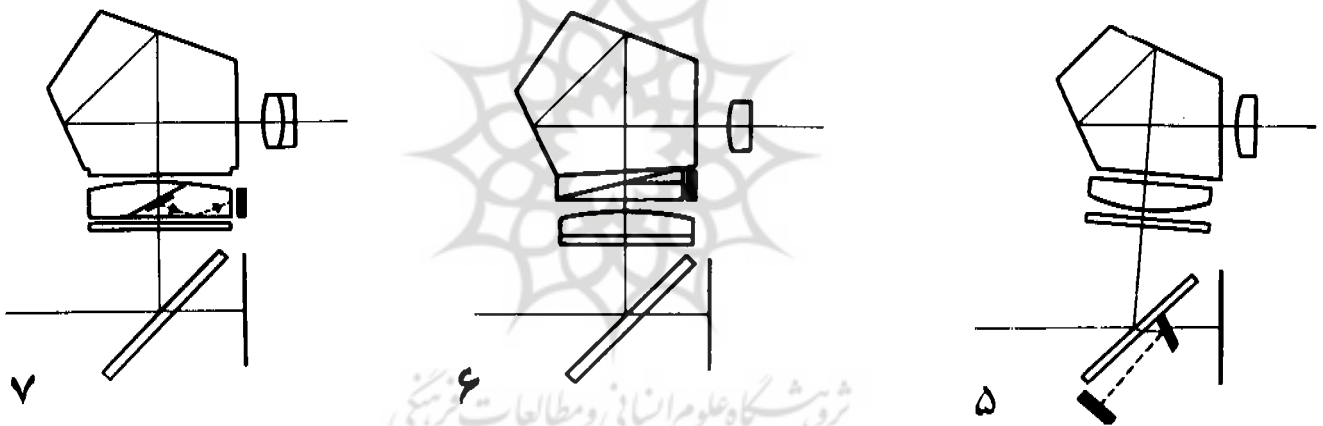
بعضی از عیب‌جویان در این مورد زیاد اغراق کرده و آنرا یک عیب و نقص «جدی» برای سلول Cd S می‌شمارند. اما بطوریکه گفته شد ابداً چنین نیست.

● طول عمر سلول‌ها - از آنجا که سلول Cd S مدت کوتاهی است مورد استفاده قرار گرفته لذا مشکل است بطور دقیق طول عمر آنرا تعیین کرد.

وقتی سلول در حال فعالیت و انجام وظیفه است در حقیقت

(طرح ۱) - مقطع يك دوربين رفلکس ۳۵ ميلي متری (Contarex - Electronique) که قسمت‌های متشکله آن را نشان میدهد. در این جا سلول در قسمت ریز جعبه قرار دارد.

● سلول در جلوی فیلم (طرح ۲) - سلول در جلوی «شاتر پرده‌بی» جای دارد. قسمت اعظم اشعه‌بی که از ابژکتیف گذشته‌بدان میرسد. این نوع، که در دوربین‌های Canon Pellix از آن استفاده شده، قیودی دارد: آینه ثابت است - سطح آینه که نیمه منعکس کننده است ۷۰٪ نور را بطرف سلول و فیلم عبور میدهد و ۳۰٪ آنرا بطرف ویزر میفرستد. در لحظه‌ی بکار افتادن شاتر قسمت حامل سلول در انتهای جعبه جمع میشود.

● سلول روی قسمت بالایی آینه (طرح ۳) - در دوربین Mamiya - TL باین نوع برمیخوریم که شکل ذوزنقه میباشد. بعلت سراسیبی آینه، سطح «خوانده شده» بوسیله‌ی

متوجه است:

۱- بسوی اشعه‌بی که از ابژکتیف عبور کرده و بداخل دوربین راه یافته.

۲- بطرف تصویری که بوسیله‌ی اشعه‌ی مزبور روی شیشه‌ی تار منشور ویزر ایجاد شده است.

گرچه طریقه‌ی دوم منطقی‌تر است اما قرار دادن سلول‌هاییکه تصویر مزبور را در تمام سطح و بادر قسمتی از آن میتوانند «بخوانند» راحت نیست. بدین جهت راه‌حل‌های متعددی در نظر گرفته شده و هر يك از سازندگان به طریقی میروند که آشنایی با آنها جالب و مفید است.

ابژکتیف میرسد پس از گذشتن از آینه بوسیله آینه‌ی کوچک دیگری بطرف سلول که درته جعبه جایدارد فرستاده میشود .

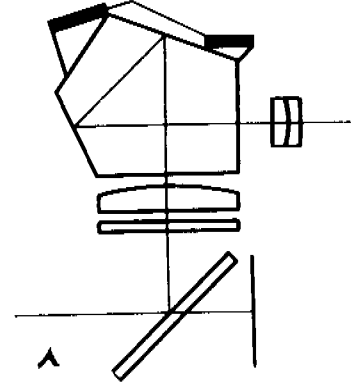
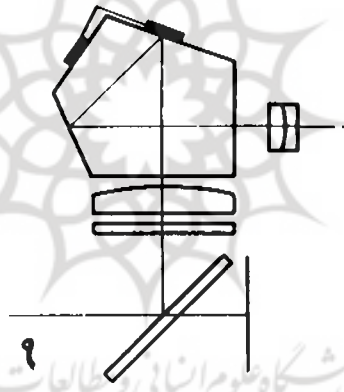
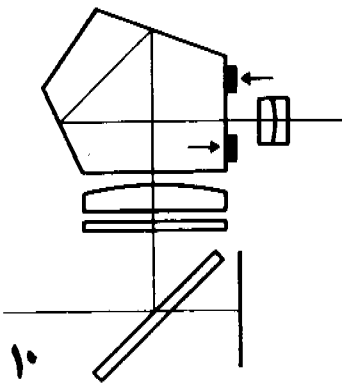
این طریقه از طرف سازندگان دوربین Contarex - Electronique پذیرفته شده است . در اینجا سلول فقط قسمتی از تصویر را «میخواند» و آنرا تکنیک اندازه گیری «منطقه‌یی» مینامند .

● سلول در نزدیکی عدسی تار ویزر (طرح ۶) - «قرائت» کامل تصویر حاصل بر روی عدسی تار ویزر بسیار مفید بوده و خواهان زیادی دارد . اما بیشک قانون انحصار اختراعات مانع از عمومیت یافتن این طریقه است که در دوربین‌های Praklica - Mat مورد استفاده میباشد . در روی عدسی تار ویزر يك آینه نیمه منعکس کننده وجود دارد که نور را بطرف سلول Cd S ، که دارای سطح وسیعی است و درست زیر منشور جایدارد ، میفرستد . و بدین ترتیب ، سلول عملاً تمام سطح تصویر را «میخواند» .

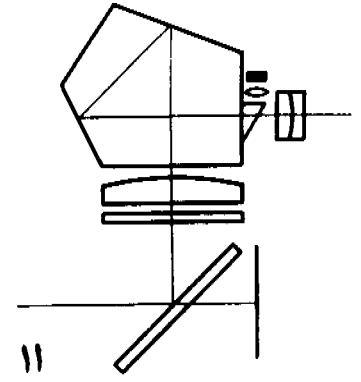
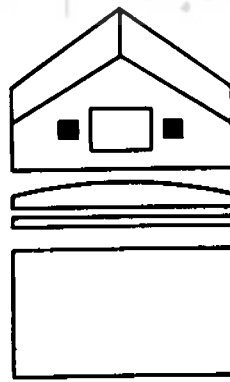
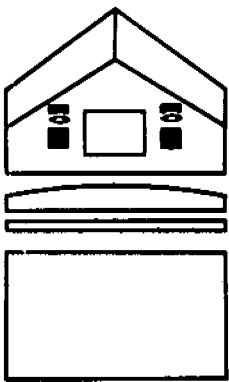
سلول بسیار محدود بوده و عبارت است از يك مربع مستطیل در وسط ضلع پائین تصویر . و چون این سطح خیلی کوچک است لذا تعیین دقیق نور برای نواحی مختلف تصویر ممکن و میسر میگردد .

● سلول در پشت آینه (طرح ۴) - در این سیستم ، که در دوربین‌های Topcon از آن استفاده شده ، پشت آینه بجای اینکه کدر و صاف و یکنواخت باشد از يك شبکه شیارهای میکروسکوپی پوشیده است که در عین حال تشکیل تصویر بر روی عدسی تار ویزر قسمتی از نور را نیز از خود عبور میدهد . سلول Cd S تمام سطح پشت آینه را پوشانده و با آن بالا و پائین می‌رود . در مدل Topcon - Auto 100 سلول قسمتی از آینه را اشغال میکند .

● سلول درته جعبه‌ی دوربین (طرح ۵) - نوری که از

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

از يك منشور ويك ميني اېژكتيف، اشعه‌ای را که از قاعده‌ی ويزر خارج میشود بطرف سلول هدايت میکند (طرح ۱۱).

● در دوربين Ultramatic — Voigtländer از دو سلول استفاده شده که سطح حساس آنها بطرف قاعده‌ی ويزر متوجه است. اين دو سلول در راست وچپ عدسی چشمی واقعند (طرح ۱۲). در دوربين Yashica TL نیز دو سلول وجود دارد که بهمین شکل قرار گرفته‌اند. Pentax - Spotmatic نیز از دو سلول استفاده میکند که روی آنها بطرف قاعده‌ی منشور است و تمام سطح تصویر را «میخواند».

● بلوک Photomic - T دوربين Nikon - F در قسمت عدسی چشمی شامل دو سلول Cd S است که رو به پائین قرار گرفته‌اند ولی نور را به کمک دو سیستم منشوری دریافت می‌دارند (طرح ۱۳).

دربلوك قابل گذاشتن و برداشتن Photomic - T سلولها راه حل ایده‌آلی برای تکمیل دستگاههای موجود است.

«خواندن» تصویر به وسیله‌ی سلولها

باتوضیحات کوتاه گذشته، که به کمک طرح‌ها تکمیل شده، از راه حل‌های گوناگونی که برای یافتن نور صحیح عرضه گردیده اطلاع حاصل شد.

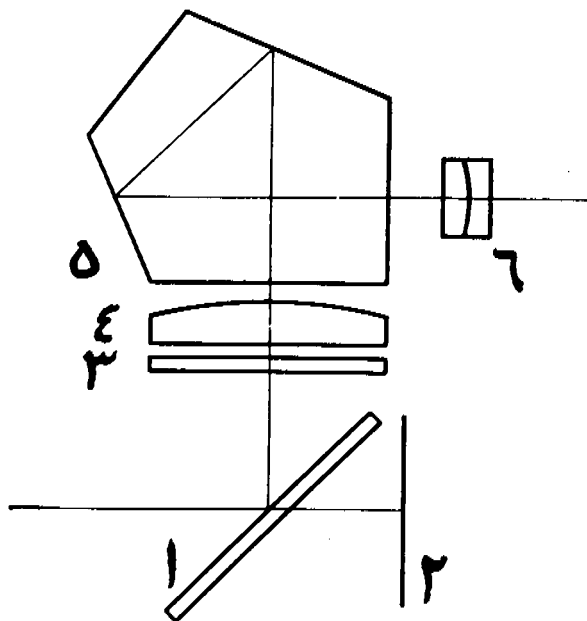
معلوم گردید که «سلولها» بطور متفاوتی تصویر را «میخوانند»: بعضی‌ها تمام تصویر و بعضی دیگر ناحیه‌ی کوچکی از آنرا. در بعضی از انواع نیز کار را تقسیم کرده و فقط به قسمت معینی از تصویر میپردازند (مثلاً قسمت خیلی روشن و قسمت تیره).

همه‌ی راه حل‌ها با ارزشند و بطور قطع مزایایی دارند که از طرف سازندگان مورد قبول واقع شده‌اند. اما قیود غیر قابل اجتنابی نیز دارند که دوری جستن از آنها مشکل است.

بعضی از طریقها، مانند «خواندن» تمام تصویر برای اکثر آماتورها مناسب‌تر است. اما آماتورهای مشکل‌پسند و دقیق کنترل جزء به جزء تصویر را بیشتر طالبند.

بهر حال در سایه‌ی وسعت عمل Latitude فیلمها همه‌ی طریقهای ارائه‌شده نتایج خوب و رضایت‌بخشی دارند.

بدین ترتیب، انواع مختلفی را که سلول و یا سلولها در دوربين‌های رفلکس ۳۶ × ۲۴ میلی‌متر قرار دارند و نور را پس از عبور اېژکتيف محاسبه میکنند مطالعه کردیم. در شماره‌ی آینده مطالبی در مورد اینکه سلولهای مذکور در حقیقت چگونه عمل میکنند برایتان خواهیم گفت.

(طرح ۱۴): ۱- آینه‌ی متحرك (باستثنای دوربين Canon - Pelix)

۲- شاتر پرده‌یی.

۳- عدسی که تصویر روی آن ایجاد میشود.

۴- عدسی بزرگ‌کننده (مکمل عدسی ۳).

۵- بلوک منشوری. ۶- عدسی چشمی (Oculaire)

● يك طريقه‌ی مشابه ديگر (طرح ۷) - در دوربين Canon - FT تنها يك آینه‌ی نیمه منعکس کننده است که قسمتی از نور را بطرف سلول Cd S - که بطور محسوس زیر منشور قرار دارد - هدايت میکند. برخلاف Canon - Pellix آینه‌ی «FT» مانند همه‌ی رفلکس‌های ۳۵ میلی‌متری متحرك است. اما اندازه‌گیری نور همچنان «منطقه‌یی» است.

● سلول بر روی بام منشور (طرح ۸ و ۹) - تعداد آنها دو تا است و وظیفه‌ی هر يك کنترل قسمتی از تصویر میباشد. تعیین نور دو منطقه‌ی اساسی تصویر (بطور جدا از هم) راه حل صحیحی را تشکیل میدهد.

در دوربين‌های Petri - BTL و Minolta SR - 101 از این طریقها استفاده شده است.

● دور تا دور دريچه چشمی (طرح ۱۰) - دوربين Alpha - 9 d سه سلول بکار برده که دو تا از آنها مستقیماً تصویر را کنترل میکنند و سومی متوجه خارج، یعنی دريچه‌ی چشمی است تا مقدار نور مزاحم را که تصادفاً ممکن است از این راه بداخل دوربين نفوذ کند، تعیین نماید. يك دستگاه محاسبه محصول سه سلول را یکجا جمع میکند و نتیجه‌ی درست و صحیحی بوجود می‌آورد.

● در دوربين Contaflex - Super - BC فقط از يك سلول استفاده شده که در بين عدسی چشمی و پشت منشور جای دارد. در اینجا يك سیستم اپتیک نیمه منعکس کننده که مرکب است